

[Korsgaard.]

vente sig en virkelig følelig Nedsættelse af de direkte Skatter, og det er disse Udtalelser fra forskellige Sider og i ganske særlig Grad fra Venstrepartiets Side, som danner Baggrund for det Forslag, vi har til Behandling her i Dag.

Naar Venstrepartiet gennem sine Ministre har udtalt Meninger i den Retning, maa man jo gaa ud fra, at Partiet saa nogenlunde vil være dem følgagtig, idet det dog vilde være en højst besynderlig Situation, at et Parti fuldstændig slog Haanden af sin Regering paa et saa fundamentalt Punkt, som den direkte Beskatning dog maa siges at være, og altsaa fuldstændig gjorde det af med Udtalelser, som den paagældende Regering efter almenmenneskelig Opfattelse havde fremsat ikke alene paa Regeringens, men paa *Partiets* Vegne ved forskellige Lejligheder. Og at den højtærede Regering har fremsat saadanne Udtalelser, derom kan der ingen Tvivl være. Ja, den siddende Regering har da ogsaa valgt det mest højtidelige Sted, hvor en saadan Udtalelse overhovedet kan fremsættes, idet Regeringen i Trontalen giver Befolkningen Løfte om, at den direkte Beskatning og da særlig Formuesbeskatningen skal blive nedsat. Jeg maa altsaa hævde, at man paa Grund af disse Udtalelser fra konservativ Side kunde have Berettigelse til at vente et Forslag, der ikke alene var saa godt som det, der foreligger, men som i Virkeligheden var bedre.

Jeg ved vel, at den højtærede Finansminister saa sent som i Sommeren 1927 har udtalt sig for, at naar der kom Forslag om Revision af den direkte Beskatning, skulde det være et Forslag, som i særlig Grad hjalp dem, der ingen Indkomst havde af deres Formue. Jeg forstaar vel, at det Forslag, som maatte blive forelagt, til en vis Grad skulde tage Hensyn hertil, men jeg maa hævde, at Regeringens Udtalelser hidtil har været af en saadan Art, at man maatte have Lov til at vente, at der kunde gennemføres i Partiet under Regeringens Førelse et Forslag, som ikke alene gav Lettelser til dem, der havde ingen eller kun ringe Indkomst af deres Formue, men som gav Lettelser til langt større Kredse.

Vi fra vor Side har jo afgjort ment, at det heldigste vilde være, om Formueskattens Takster blev nedsat generelt — om man saa vilde vælge 20, 30, 40 eller 50 pCt., var jo noget, man kunde diskutere —, og saa vilde vort Ønske i øvrigt gaa ud paa, at Formueskatten efterhaanden helt

skulde forsvinde. Vi har jo ikke ventet, at Regeringen vilde gaa saa vidt, men jeg tør altsaa sige, at vi havde haabet, at den højtærede Regering i hvert Fald vilde være gaaet saa vidt, at den havde foreslaaet at lette Formueskatten generelt for alle og eventuelt ved Siden af lette den yderligere for dem, som havde en forholdsvis lille eller slet ingen Indkomst af deres Formue.

Det er noget, som vel vil synes mange saare naturligt, at den, som ikke har nogen Indkomst af sin Formue, skal have større Lettelse end andre. Jeg vil dog for mit Vedkommende hævde, at et saadant Princip set med Fremtiden for Øje har sine meget svage Sider. Man maa ikke overse, at dette at give store Skattelettelser for dem, som anbringer deres Penge saaledes, at de ingen Indkomst faar af dem, i Virkeligheden i mange Tilfælde vil betyde en Præmiering af en daarlig Pengeanbringelse, og dette kan ikke være Samfundets Opgave. Jeg ved vel, at det Princip, hvorpaa den direkte Beskatning hviler, er dette at straffe Dygtighed og Flid gennem Indkomstskatten og at straffe Opsparing gennem Formueskatten, og hvis man hertil vil føje som noget generelt en almindelig Præmiering for dem, som anbringer deres Penge paa en saadan Maade, at de giver en ringe Afkastning, saa tror jeg ikke, man gør noget godt. Det er jo ligetil, at der i visse Perioder kan være Erhverv, hvis Forhold ligger saaledes, at de giver en daarlig Afkastning, og at man saa i højere eller mindre Grad søger at komme dem til Hjælp gennem Skattelettelser i saadanne Perioder, skal jeg i og for sig ikke udtale mig imod, men den Lovgivning, som indledes gennem det Forslag, som nu ligger paa Tingets Bord, er jo for saa vidt mere end dette, som det, hvis det bliver gennemført, nok kan siges at tage Sigt paa en længere Fremtid. Jeg vil altsaa mene, der kan være nogen Betænkelighed ved det hele taget i særlig Grad at præmiere dem, der anbringer deres Penge saaledes, at de giver en ringe Afkastning, men selv om jeg nu altsaa har denne Mening, har jeg naturligvis været klar over, at noget i den Retning vilde fremkomme; men var Forslaget saaledes, at kun disse fik Skattelettelse, vilde Forslaget have været en stor Skuffelse for store Dele af Befolkningen.

Naar man staar overfor Problemet i det hele at burde nedsætte den direkte Beskatning og saa i Øjeblikket maa holde sig til en Nedsættelse af Formueskatten, fordi den finansielle Balance ikke taaler, at man ogsaa rører ved Indkomstskatten, saa er jo